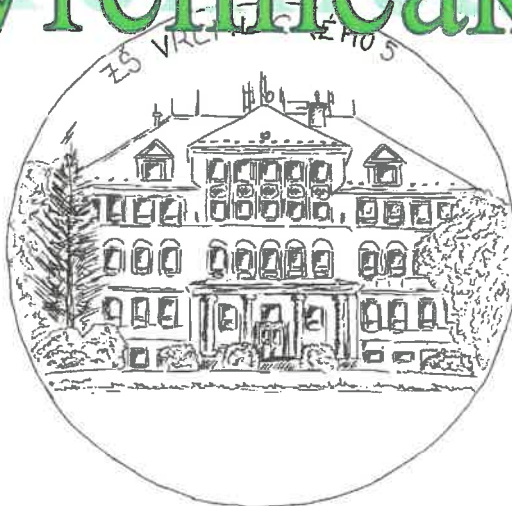

Listy
Listy

Vrchličáku

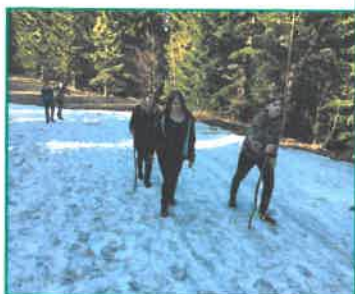

školní časopis

ZŠ Ostrava-Radvanice,
Vrchlického 5

www.vrchlist.webzdarma.cz

Ročník XVII, číslo 2, JARO 2019

Na jaře malí redaktoři vyprávěli o svých zážitcích z velikonočních prázdnin i o škole v přírodě. Také proběhlo dvoudenní školení redaktorů na horách a zde se i druháci hodně naučili. Pěkné počteníčko. L.M.

Tento časopis napsali:

Karolin Šefránková	KAROLIN
Viktor Polichronov	VIKI
Anna Boglis	RYBÁŘKA
Kristýna Lorinczová	KIKI
Vojtěch Zouhar	HOKEJISTA
Adéla Kotrčová	FOTBALISTKA
Matěj Hradský	MIMOŇ
Dorota Jamková	DORI
Matyáš Tomeček	MATY
Adéla Skupníková	VÝTVARNICE
Nela Jopková	MODROOČKO
Eliška Polochová	ELZA
Ondra Skupník	ODRA
Aneta Lechowiczová	RENESME
Aneta Lorinczová	SOVA
Miriám Bundilová	PANDA
Kateřina Hanáčková	HRUŠKA
Jana Klinerová	JANKA
Štěpánka Káňová	OŠTĚP
Petr Hanáček	PIZZA
Šimon Babič	ŠÍŠKIN
Michal Werner	BAMBUS

Časopis si můžete přečíst v černobílém provedení v každé třídě, v barevném na nástěnce a také ho najdete na netu: : vrchlist.webzdarma.cz

Mnohdy přispívají i starší žáci, kteří s paní učitelkou Kaniovou píší slohovky. Časopis „Listy Vrchličáku“ edituje již řadu let paní vychovatelka

Lenka Mladěnková L.M.

Šéfredaktorkami jsou PANDA a SOVA. Nejpilnější je nyní RYBÁŘKA.

BANÍK

Hraji za Baník Radvanice a moc mě to baví. Minulý týden jsem musela jít z družiny už ve dvě odpoledne, protože jsme měli od 15.15 zápas proti Ostravě jihu. Cestovali jsme tramvají až do Poruby. Došli jsme k základní škole, kde měli velikou a pěknou tělocvičnu. Cestoval jen tým nejlepších hráčů 2010. Nejprve jsme se rozvíčovali a pak začal zápas. Vyhráli jsme a dobře si to užili.

FOTBALISTKA

Na 1. máje jsme hráli zápas proti Rychvaldu. Auty jsme dojeli s rodiči na hřiště do Rychvaldu. Byla jsem tam poprvé. Hřiště bylo docela pěkné a mají tam u něho hospůdku. Zápas se hrál docela dobře. Našemu týmu se velice dařilo. Moji kamarádi Vojta a Viktor dali nejvíce gólů. Nakonec jsme vyhráli 29:12. Fotbal je super!

FOTBALISTKA

DINOPARK

Moji rodičové naplánovali o velikonočních prázdninách výlet do Dinoparku. Maminka nás odvezla autem na parkoviště u Dinoparku. Vstupenky byly dost drahé, ale dinopark byl úžasný. Bráška má teprve tři roky, tak se bál už prvního dinosaura u vjízdě. Pak už se tolik nebál. Moc se mi líbil Brontosaurus, že měl tak dlouhý krk. Modely dinosaurů se hýbaly a vydávaly strašidelné zvuky. Maminka nám koupila zmrzlinu. Potom jsme pokračovali do zábavného dětského parku, kde jsem jezdila na lanovce.

Vláček Dinoexpres nás vzl kolem dinosaurů.

Jakmile se vláček zastavil, tak nám pan průvodce přinesl v bedničce model dinosauřího miminka. To jsme si mohli prohlédnout a pohladit.

Výlet s rodinou se mi moc líbil.

DORI

FLORBALOVÝ TURNAJ

Florbal hraji už dva roky a moc mě baví. V sobotu jsme jeli do Frenštátu pod Radhoštěm na další turnaj. Jelo nás málo, jen čtyři hráči a trenéři Pét'a s Honzou. Hráli jsme jen ve čtyřech hráčích a dostali jsme velikou nakládačku. Utkání proti Frenštátu, Frýdlantu i proti Karviné jsme tentokrát prohráli. Ale dobře jsme si zahráli. Už se těšíme na další turnaje. Bohužel na ten příští turnaj nenastoupím, protože odjíždíme do školy v přírodě. O to více se pak budu těšit do florbalu.

MATY

Letos jsem se také přihlásil do florbalu. Moc mě to baví. Hrajeme se staršími dětmi, ale vůbec se nebojím. Už jsem byl i na turnaji ve Frenštátu a v Čeladné. Florbal je super.

MIMOŇ

PARAHOKEJ

Maminka naplánovala výlet na ostravský stadion Aréna. V hale hráli právě parahokej Česko proti Norsku. Vyhráli jsme 5:0. Byl jsem na hokeji

poprvé a moc se mi to líbilo. Obdivoval jsem, jak nemocní a postižení vozíčkáři

dobře hráli. Nejvíce si mi líbila hra českého útočníka Tomáše Kova.

O přestávce jsme si dali občerstvení.

MIMOŇ

HOKEJOVÝ TURNAJ V BRNĚ

Hraji hokej za Vítkovice už třetí rok. Nejvíce mne baví velké turnaje, kde hrajeme o umístění. V březnu jsem jel s tatínkem autem na další veliký turnaj do Brna. Jeli jsme v sobotu přímo do haly. Začali jsme rozcvičkou, pak jsme vyhráli dva zápasy. První byl proti Chomutovu 8:4, druhý jsme vyhráli nad Brnem 10:2. O přestávkách jsme hráli se spoluhráči karty v šatně. Večer jsme se ubytovali v hotelu. Druhý den jsme hráli proti Plzni a potom jsme se přemístili na velkou Arénu. Tam hraje tým Kometa Brno-muži. Další zápas jsme hráli proti Hodonínu, také jsme je rozdrtili skórem 10:0. Pak jsme s týmem zašli na oběd do restaurace v hale a odpoledne jsme ještě odehráli další tři zápasy. To se

nám už tolik nedařilo. V semifinále jsme prohráli proti Dinosaurům Brno a pak proti Slávii Praha. Skončili jsme na 4. místě. Turnaj jsme si moc užili a příště si určitě nenecháme utéct medaili.

HOKEJISTA

KROUŽEK KERAMIKY

Kroužek keramiky navštěvuji již pátý rok. Začal jsem s keramikou už ve školce. Tam nás vedla paní učitelka Jiřinka. Ve škole nás má asi sedm třetřáků každý čtvrtek ve školním klubu paní vychovatelka Šárka Ševčíková. Naučila nás, jak vyrobit z hlíny misku, květináč, hrnek i talíř. Nejvíce mne baví řezání a tvarování, ale práce s barvením je taky prima. Vyrábím tak hezké dárky pro mamku, dědu, babičku. Keramika mne baví.

BAMBUS

VÝLET REDAKTORŮ

V dubnu jsme s malými redaktory podnikli výlet do Beskyd. Jeli jen ti nejpilnější, kteří napsali nejvíce článků. Paní vychovatelka Lenka Mladěnková nás vzala na víkend na chatu. Neželi jsme ovšem pouze výletovat, ale také jsme se školili v práci redaktorů. Na počítači už i druháci dokáží napsat článek ve wordu, vložit obrázek a vše si uložit.

Letos jsme si druháky rozdělili s kamarádkou Anetkou do dvou družinek- Pejsci a Sportovci. Soutěžili jsme také v šifrovaném závodě. Zprávy jsme hledali po celé zahradě. Šifrování se nám docela dařilo. Procházkou jsme šlapali směrem k Frenštátu.

Nahoře u křížku jsme našli několik dřevěných krmítek a domečků pro zvířátka. S míčem na louce jsme hráli vybíjenou, Kolotoč a Vyvolávku. Zahlédli jsme dva jezdce na koních. Jeden kůň byl černý a druhý hnědý. Tak soutěže se slovíčky střídaly ty pohybové.

Letos nám počasí nevyšlo tak slunečné jako loni, ale byli jsme i v bundách celý víkend venku. Maminka Lorinczová nám vařila opět tak výborně jako loni.

Naše bývalá paní učitelka Radana Lakomá za námi v sobotu večer přijela k táboráku. Měli jsme z toho velikou radost a užili jsme si s ní také hodně legrace.

Výlet redaktorů se všem moc líbil.

PANDA

KARNEVAL SE ŠKOLKOU

Můj bráška Miky navštěvuje radvanickou mateřskou školu. Na začátku března pořádali v Sokolovně maškarní karneval. Užili jsme si hry, tancování a kreslení draků a princezen. Potom následovala tombola, ve které jsme bohužel nic nevyhráli. Bráška byl za kovboje a já za králíčka z Alenky v říši divů. Byly tam moc pěkné kostýmy, obdivovala jsem Jožina z bažin. Karneval byl prima.

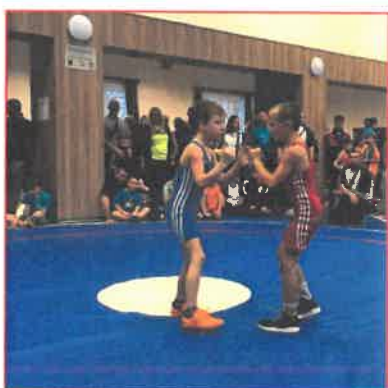

RYBÁŘKA

ŘECKOŘÍMSKÝ ZÁPAS

Dva roky navštěvuji oddíl řeckořímského zápasu, který vede můj soused a kamarád Karel. Tréninky máme dvakrát týdně, rodiče a sestra se střídají, kdo mne odveze. Trénujeme v hale v Ostravě. Už jsem se účastnil také tří soutěží. Ve své kategorii jsem získal dvakrát třetí a jednou druhé místo. Řeckořímský zápas mne baví.

ŠÍŠKIN

AKCE V KNIHOVNĚ

V rámci literární výchovy se v měsíci únoru zúčastnili žáci tříd IV. A a IV. B akce v knihovně s názvem „Lupiči pod lupou“. Nejprve byli všichni seznámeni s prací detektivů a dnešních kriminalistů.

Poté nám byly představeny knihy s touto tematikou. Závěrem se konala zábavná hra formou soutěže, kdy dvojice pátraly po knize podle předem daných pravidel.

Mgr.Radana Lakomá , IV.A

KRESLENÍ

Moc mne baví výtvarka. Nejraději si maluji pastelkami. Na jaře jsem byla nemocná. Když mi klesla teplota, tak jsem si nakreslila několik obrázků. Docela se mi podařily.

SOVA

KNÍŽKA PTÁK OHNIVÁK

Maminka mi koupila knížku Tajemní zachránci- Pták Ohnivák, kterou napsala Paula Harrisonová. Líbila se mi moc, už jsem přečetla dva díly, které vyšly před

ní. Zlý sir Ficzyroy stále pátrá po magických zvířatech a má s nimi zlé úmysly.

Talia žije v tropickém pralese a tam najde mládě opuštěného Ptáka Ohniváka.

Ten se jmenuje Riky. Díky mluvčímu kamenu rozumí jeho řeči. Talia mu v průběhu celé knížky pomáhá zachránit jeho domov před zničením. Tuto knihu vám mohu doporučit, četla se mi moc dobře.

RYBÁŘKA

SPLNĚNÝ SEN

Jednoho dne jsem jela na trénink na ostravské rybníky. Musela jsem potrénovat na blížící se rybářské závody. Jeli jsme tam s maminkou a

kamarádem Valdou. Když jsme dojeli na místo, byla jsem velice překvapená.

Valda mi oznámil, že si mohu vyzkoušet jeho 7metrový rybářský prut, kterému se říká Dělička. Bylo to nesmírně těžké naučit se s ním pracovat a vytahovat ryby z vody.

Stálo mě to hodně úsilí. Ruka, loket i rameno dostaly zabrat, zápěstí mě bolelo ještě druhý den. Ale zase jsem se naučila něco nového.

RYBÁŘKA

KONCERT V BOHUMÍNĚ

Jednoho dne tatínek pozval mne, maminku, tety a sestřenicí do Bohumína na koncert. Vystupovali tam Jan Bendík a Richard Do. Na tomto koncertě tatínek pracoval jako hlídač. Jeli jsme taxíkem a na akci bylo mnoho lidí. Zůstali jsme tam až do šesti do rána. Písničky jsme si moc užili. Se sestřenicí jsme se také se zpěváky vyfotily.

BERUŠKA

SPÁNKOVÁ LABORATOŘ

Po loňské borelióze mám pořád nějaké zdravotní problémy. Už jsem byla dvakrát v nemocnici, v březnu v Porubě na neurologii mi naordinovali spánkovou laboratoř. Dvě noci jsem ležela na pokoji a na hlavě i na obličeji jsem měla spoustu drátků. Ty mi měřily nervovou činnost. První noc s helmou jsem usnula ještě docela dobře, ale druhou zadržovanou noc- to už bylo horší. Sestřička mi v noci musela stále odmotávat drátky. Kamery můj spánek také hlídaly. Třetí noc už jsem spala bez tohoto připojení. To byla úleva.

RYBÁŘKA

S RODINOU V ZOO

Přijeli jsme na parkoviště a maminka zaplatila vstupenky. Bráška viděl plameňáky už podruhé, ale má teprve tři roky, tak za nimi běžel. Potom jsme šli dál a řádili jsme s kozičkami. Měli tam právě i malá černobílá a hnědobílá kůzlátka. Procházeli jsme si celou ZOO i babiččin dvorek. Tam měli krávy, morčata, kuřátka a králíky. Došli jsme k voliérám, nejvíce jsme obdivovali modrého papouška Aru. Kolem slonů jsme pokračovali až k žirafám. Hroši se nám schovávali pod vodu, ale jeden našťastí vykoukl. Prohlédli jsme si také krokodýla. Bráška Davídek byl celou dobu hodný a šel s námi pěkně za ruku. Mrzelo nás, že jsme si nemohli prohlédnout noční zvířátka. Schovávaly se totiž před světlem. Pak jsme si dali hamburger a jeli domů. V ZOO se nám vždycky moc líbí.

DORI

MALÍ HERCI

Na naší škole pracuje řadu let dramatický kroužek. Hráli jsme již mnoho pohádek, naposledy v Divadle loutek autorskou Pohádku s Arabelkou. Sledovali jsme tam také ostatní představení. Zaujaly nás Pohádky se zvířátky nebo Čím budu. Mladší děti si moc rády užívají převlékání do kostýmů nejen na

karnevalech. V tomto roce již vyrábíme kulisy a kostýmy indiánů a kovbojů. Scénář naší indiánské pohádky nám dává zabrat. Mluvené role si mezi sebou rozdělí jen ti, kteří zvítězí nad trémou. Všichni ovšem rádi tančí.

Step židličky jsme dostali letos k Vánocům. Country tanečky zkusíme poprvé. Dramaťák nás baví, ale v páté třídě jsme již jen vypravěčky.

PANDA

NAD ČÍM PŘEMÝŠLÍM

VÍTE, KDO JE VÁŠ PŘÍTEL A KDO KAMARÁD?

Zamysleli jste se někdy nad tím, jaký by byl váš život bez přátelství? Já ano. Nejspíš bych trávila celé dny doma u televize a nudila se, nebo si četla knížky. Ty se sice dají taktéž považovat za přátele, ale ne na celý život. Nepopovídáte si s nimi, neprožijete nezapomenutelné chvíle a ani neprovedete žádnou lumpárnu. Prostě to není to pravé. Pravé přátelství je nesmírně důležité. Kamarádů má člověk hodně, ale přitele máme tak jednoho, maximálně dva. Rozlišujete kamaráda od přítele? Možná si říkáte, jaký je mezi nimi rozdíl. I já jsem se kdysi na to ptala, než jsem poznala své přátele. Opravdoví přátelé jsou jako andělé bez křídel. Podají nám pomocnou ruku a dokážou nás rozesmát, i když nám zrovna do smíchu není. Každý z nás má své anděly.

Teď už asi rozliším kamaráda od přítele. Kamarádi jsou pro mě ti, které občas potkám na ulici, ve škole, v obchodě, v kině nebo na oslavě narozenin. Jsou to lidé, které neznám tak důvěrně, pozdravím se s nimi a prohodíme pár slov. Přátelé jsou však jako moje rodina. Trávím s nimi volné chvíle. Můžu se jim svěřit s čímkoliv a vím, že od nich se to nikdo nedoví. Můžu jim zavolat o půlnoci a oni mě s milým tónem vyslechnou a povzbudí. Stačí se na sebe podívat a víme, co si kdo z nás myslí. Pochytili jsme od sebe gesta, mluvu a výrazy. Dokážeme společně prokecat hodiny nesmyslnými konverzacemi. S přáteli jsme prostě naladěni na stejné vlně.

Máte i vy svého přítele? Věřím, že ano. Život bez přátel je totiž, jako kdyby ryba žila bez vody. Už od školky si každý z nás hledá kamarády a už v tak malém věku je rozdělujeme na ty lepší a horší, tedy na přátele a kamarády. Na základní škole se už od těch horších více straníme a snažíme se trávit volný čas s přáteli. Protože až se rozprchne školní kolektiv na střední školy, budeme se nadále stýkat jen s těmi našimi anděly bez křídel, v nichž máme za každé situace oporu. Některá přátelství jsou tak silná, že nám vydrží dokonce až do dospělosti nebo stáří.

Přátelství si cením nejvíce na světě. Jsem ráda, že jsem našla své anděly, kteří pro mě mají pochopení. Víam, že někdy to se mnou není zrovna jednoduché, a proto jim patří můj dík za trpělivost a za to, že mě mají rádi takovou, jaká jsem.

Další limeriky devát'áků....

Byla slečna z Opavy,
chtěla si užít zábavy.

Zvala k tanci mládence
dala jim čichnout k pálenice.

Mládenci ti si mezi sebou říkají:
„divná je ta slečna z Opavy.“

Mladá paní v Třeboni,
ráda jezdí na koni.

Jednou se jí koník lekl,
A daleko jí utekl,

Teď běhá po celé Třeboni.

OSLAVA NAROZENIN

V sobotu na začátku března jsme měli oslavu rodičovských narozenin. Mám moc ráda oslavy, protože se setká celá rodina. Tentokrát došla i babička a oba dědečkové. Sešli jsme se ve Staré kuželně a tam jsme pojedli výborný oběd. Potom jsme šli k nám domů a dospěláci si povídali. Jsem jediná holka mezi třemi chlapci. Malý bratránek Míša si chce vždycky se mnou hrát, tak se pomalu učím, co zajímá malé kluky. Maminka pekla čokoládový dort, se kterým jsem jí pomáhala. Byl moc dobrý, tak jsme si smlsli. Pak jsem si povídala s babičkou. Oslava se vydařila.

HRUŠKA

STATEK

Jednu jarní sobotu teta s maminkou naplánovaly výlet do Bartošovic. Jeli jsme s rodinou a tetou autem. Kolem zámku jsme se prošli a pak jsme autem dojeli ke statku. Jarošův statek chová mnoho zvířátek. Prohlíželi jsme si králíčky bílé, hnědé i strakaté, viděli jsme také veliká pštrosí vejce. Vůbec jsem se nebála velikého pštrosa. Svezla jsem se na velikém bílém koníčkovi a zahlédli jsme i dva oslíky. Pohladila jsem si i zajíčka. Mají tam hejno kropenatých slepiček, ale jedna jim utekla. U včeliček proběhla soutěž, odpovídali jsme písemně na několik otázek. Za odměnu jsme dostali lízátko. Další atrakce se mi moc líbila. Střílela jsem z dětského luku a dvakrát jsem se trefila. Bráškovi se střelba z luku také dařila. Na statku se nám moc líbilo.

VÝTVARNICE

RADVANICKÁ CYKLOSTEZKA

Na kole jezdím moc ráda už od druhé třídy, maminka mi koupila černožluté kolo. Už od března jsem se těšila, že zase mohu jezdit. Moje kamarádka Sára má hodnou babičku, která je bere i na radvanickou cyklostezku. Pozvaly mne, že mohu jet s nimi. Vzaly jsme si také přilby a vydali jsme se na cestu. Střídaly jsme se, která z nás pojedje jako první. S maminkou už jsem na cyklostezce jednou jela, ale těším se, že mě Sárinka zase vytáhne na kolo. Je to tam moc pěkné.

JANKA

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

V březnu jsme navštívili školu v přírodě v Malenovicích pod Lysou horou. Ubytování bylo docela dobré. Spalo se nám hezky, ale po večerce vletěl do pokoje kluků netopýr. Vyběhli z pokoje. Šestkrát jsme šli na bazén, jednou do překrásné solné jeskyně a třikrát do tělocvičny. Byl pro nás připraven animační program, ve kterém jsme před hotelem hráli různé sportovní a pohybové hry. Nejvíce se mi líbila hra Češi a Němci. Podnikli jsme také výlety do svíčkárny Unipar, kde jsme si nabarvili vlastní svíčky.

Potom jsme cestovali do Kopřivnice a prohlédli si tam historická auta v Muzeu Tatra. Skoro každý den jsme chodili dlouhé procházky. Užili jsme si sluníčka, deště i sněhu. Moc se nám tam líbilo.

PANDA a SOVA

POZDRAV ZE ŠKOLY V PŘÍRODĚ

Pobyt v Beskydech trvá 14 dní. Letos jsme odjeli do hotelu Petr Bezruč v Malenovicích. Je tady všechno superní. Každý den chodíme ven. Byli jsme na bazéně, v solné jeskyni a tělocvičně. Také nám tady občas přelo i sněžilo, často svítí sluníčko. Už jsme byli na výletech ve svíčkárně, v Marlence a ještě se chystáme na Pustevny. Moc se těšíme na košilovou diskotéku.

MODROOČKO

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Odpoledne třináctého května se na naší škole neslo v duchu poezie a veršů. V budově školy na Havláskově ulici se uskutečnilo školní kolo recitační soutěže. Sešli se žáci prvního i druhého stupně. Zazněly verše známých dětských autorů, ale také verše z děl klasických. Porota měla velmi těžký úkol vybrat mezi přednášejícími nejlepší recitátory. Nakonec byli všichni zúčastnění sladce odměněni a ti, kteří vystoupali na pomyslné stupně vítězů, si odnesli knižní dárky. Úsměv na tvářích všech vypovídal o podařené akci a určitě se příští rok opět sejdem.

Mgr. Radmila Sulková

Co říkáte na bláznivé limeriky devátáků?

Jednoho dne babka z dědiny,
četla si na lavičce noviny.
Noviny jí vyklouzly,
zapadly jí za vousy.
A tak přišla o noviny naše babka z dědiny.

Byla jedna žena v Aši,
zbožňovala bramborovou kaši.
Když jí kaše došla,
smutkem z toho pošla.
Již nebyla žena v Aši.

VÝLET SE SCHOLOU

Každou neděli navštěvuji na radvanické faře scholu. Ptáte se , co to je? Vytvořili jsme sbor a zpíváme tam písně. Někdy také hrajeme hry. Účastnili jsme se také Tříkrálové sbírky a za naši pilnou práci nás naše vedoucí Marta odměnila výletem. V únoru jsme se tedy vydali na Hostýn. Sešli jsme se brzy ráno na zastávce v Bartovicích a jeli na nádraží. Cestovali jsme dvěma vlaky a pak ještě jedním autobusem. Pěšky jsme pokračovali do kopce. Cesta byla zamrzlá, všichni jsme klouzali a padali. Naštěstí se nikdo moc nezranil. Nahoře jsme si prohlédli kostel a poutní místo. Hostýnský kostel se nám moc líbil. Z kopce to klouzalo ještě více. Oběd jsme si dali v restauraci a pak cestovali domů. Výlet se nám moc líbil.

OŠTĚP

FOTOGRAFIE ZE ŠVP:

VÝROBKY S BABIČKOU

Moje babička Jiřinka bydlí v Holčovicích. Babička jezdí k nám na návštěvu. Jezdím do Holčovic také moc ráda. Má pejska yorkšíra Sannynku, se kterým si hraji. Má tam rodinný domeček a bydlí s příbuznými. Vždycky když babička Jiřinka přijede do Radvanic nebo já k ní, tak něco spolu vyrábíme. Moc mě to baví. Naposledy se nám moc podařily zvířátka z papíru. Prohlédněte si sami žabičky, zajíčka i kočičku.

RYBÁŘKA

VÝLET K MEXIKU

Naše mamky a babička naplánovaly výlet do lesa za Porubu. Jeli jsme autem a zaparkovali jsme u restaurace Mexiko. Dali jsme si tam tvarůžky a párek a pak jsme se vydali na procházku po lese. Stavěli jsme tam domečky z klacíků a listí. Potom jsme šli k našemu autu a jeli jsme k vodě. Tam jsme se prošli a hráli si. Pak jsme zajeli do Tesca a tam nám koupili skákací gumu. Ještě ten den jsme se naučili, jak se skáče přes gumu. Maminky nám to vysvětlily. Výlet byl super.

JANKA, NATYKA

PODLE TELEVIZE

Báseň z recitační soutěže

Televizní programy,
to je nadělení!
Jestli to tak půjde dál,
tak celý svět změní.

Změní nejen člověka,
i zvíře či brouka,
změní prostě každého,
kdo se na ně kouká.

Špaček z budky sledoval
pořad Vařte s námi,

tak si chtěl dát žížalu
v želé s jahodami.

Žížala však viděla
spoustu akčních filmů
a to špaček netušil,
když k ní sletěl z jilmu.

Na záhonku vypukla
neskutečná rvačka,
v níž poprvé žížala
uškrtila špačka.

DEN U OSTRAVICE

Maminka zjistila na internetu, že poslední víkend školního roku se koná u řeky Ostravice kousek od Sýkorova mostu zábavné odpoledne. Těšili jsme se na zpěváky. Vyjeli jsme po obědě a nejprve jsme došli k řece Ostravici. První atrakce nás čekalo lezení po horolezecké stěně. Zkoušeli jsme si to se sestrou, docela mi to šlo. Klauni si tam připravili různé soutěže. Házeli jsme s klauny obruče na draka, pokusili jsme se s balančním kruhem dostat kuličku doprostřed, starou pumpou jsme stříkali na plechovky a shazovali je. Adélka bruslila na in line bruslích, dařilo se jí to moc hezky.

Rodiče říkali, že občas zajedeme zabruslit do Trojhalí. Potom jsme pluli na raftu, tatínek kormidloval. Dopluli jsme k pódiu a tam jsme otočili raft proti proudu. Bylo to

pádlování trochu těžší, ale dalo se to zvládnout. Poslechli jsme si písničky našeho oblíbeného zpěváka. Pochutnali jsme si na langoších a dali horký zázvorák. Tento den jsme si moc užili a těšíme se, kdy bude zase taková akce.

ODRA

FLORA OLMOUC

Na jaře jsme se vydali do Olomouce na Floru. Jeli jsme s tatínkem, maminkou a bráchou autem. Zaparkovali jsme u obchodního centra a pak jsme pěšky došli na výstaviště Flory. Tam jsme vstoupili dovnitř. Uprostřed byl naaranžovaný strom, na něm visely liány a na něm se třpytily kapky. Obdivovali jsme také kočár s kytičkami u jezírka. Květinová výzdoba byla letos připravená podle pohádky Alenka v říši divů. Moc se nám tam líbilo.

PANDA

HASIČSKÉ SLAVNOSTI

U hasičárny se konaly slavnosti otevření nové garáže. Bylo tam mnoho lidí, do hasičských aut jsme si mohli vylézt a prohlédnout si je. Před hasičárnou stál na vozíku hasičský záchranný člun. Tento člun křtili šampáněm. Našli jsme si tam kamarády a dováděli jsme.

Měli připravené soutěže: stavění žebříku, prolezení kruhem a tunelem a běhat slalom. Stříkali jsme vodu na dům s kelímky. Jeden hasič tam hrál v masce dráčka, ale měl hasičskou přilbu. Tatínek mě fotil v hasičských autech. Poslouchali jsme muzikanty, kteří tam vystupovali.

Večer následovala ohňová šou. Vystupovali tam tři muži a dvě ženy a hráli s ohněm a s prskavkami. Měli také laser. Byl tam také svítící nápis Hasiči Radvanice a znak Ostravy. Ohňová šou byla super.

PIZZA, MIMOŇ

NA FOTBALE S TÁTOU

Před Velikonocemi mě tatínek pozval na zápas Baníku Ostrava proti Opavě. Jeli jsme autem, zaparkovali jsme, tatínek měl už vstupenky koupené. Před zápasem nastoupily obě mužstva a zpívali českou hymnu. Všichni diváci se

k nim přidali. Pak začal zápas. Už v prvním poločase vyhrával Baník 1:0. O přestávce jsme se koukali, jak hráli malí baníkovci proti malým opavákům. Ve druhém poločase Baník vyhrál 2:0. Tatínek mě vzal na Baník již popáté, moc jsme si to užili.

FOTBALISTKA

NOVÁ TRAMPOLÍNA

Už dlouho jsme loudili na rodičích, aby nám koupili novou trampolínu. Letos na jaře jsme se konečně dočkali. Tatínek sehnal od jedné známé modrou 3 metry velkou trampolínu. Tak ji se sestrou zkoušíme.

Stavěl ji tatínek se sestrou. Když jsem se vrátila ze školy v přírodě, tak jsem si ji šla prohlédnout. Bylo to pro mne veliké překvapení. Druhý den jsme se sestrou a s maminkou skákali a zkoušeli, jak vysoko můžeme vyskočit. Trampolína je super!

KAROLIN

NA KOLE

Včera jsme jezdili s tetou a s kamarádkou Rozou a Toničkou na kolech. Nejeli jsme daleko, jen na parkoviště. Pokračovali jsme do parku na bývalé koupaliště. Jezdili jsme pěkně, šlo nám to dobře. Ohlédla jsem se dozadu a neudržela jsem říditka. To byl pád. Narazila jsem si bradu a nohu a krev mi tekla z rány na ruce. Odpočinula jsem si chvíli a potom jsme jezdili dál. Cyklistika mě moc baví.

KAROLIN

MEZILIDSKÉ VZTAHY

Dostali jsme za úkol napsat slohovou práci na téma "O čem přemýšlíme". Poslední dobou přemýšlím často nad tím, jak se k sobě lidi chovají, jak si dokážou sdílet svoje názory mezi sebou i když se neshodnou. Jak si vyznávají lásku, nebo naopak, jak se nenávidí.

Už od začátku žijeme ve společenství a společenství jako takové vytváří lidské vztahy, ať už je to vztah rodiče a dítěte, partnerský vztah, kamarádský vztah, vztah stejných nebo opačných pohlaví. Vztah je něco, co se nedá vynutit ani koupit. Podle toho jak se chováme my k ostatním, tak se budou chovat oni k nám. Díky obyčejným setkáním vznikají nové známosti. Než si k člověku vytvoříme určitý vztah, musíme ho poznat. Hned ze začátku seznamování nevíme, jaký ten člověk má povahu nebo jaký je uvnitř, proto je důležitý první dojem. Tvář a výraz jsou zpravidla počátkem našeho úsudku. Někdy je to ale chyba. Ne každému byla nadělena krása viditelná navenek, a proto bychom neměli soudit lidi podle vzhledu, protože někdo je krásný zevnitř a někdo zvenku. Každý jsme jiný a to je podle mého názoru dobře.

Dokážete si představit život, pokud by byli všichni lidi stejní? Ta představa je hrozná. Na světě by byla strašná nuda a všichni by měli na všechno stejný názor a vůbec celkově, nedalo by se tak žít. Prostě každý by měl mít svůj názor a stát si za ním, ať se to ostatním líbí nebo ne.

Nejčastější druh vztahu je vztah kamarádský. Jaký by měl být vztah mezi kamarády? Myslím si, že by tu neměla chybět důvěra, upřímnost a především opora. Je strašně hezký pocit vědět, že je možnost podělit se o své problémy s kamarádem nebo kamarádkou, vyslechnout rady a přijmout pomocnou ruku. Jenže jsou na světě i takoví lidé, kteří toho pak umí využít a můžou vás zradit, ale to už je věc, která se nedá ovlivnit, nikdy nevíme, co se hluboko uvnitř v člověku skrývá.

Rozsáhlé představení, nespočetně mnoho scén, spousta herců, kostýmů a kulis. Říká se, že život je jedno velké divadlo. Každý mezilidský vztah vyžaduje jiný scénář. I obyčejné minutové střetnutí dvou lidí o člověku mnoho vypoví.

Proč se k lidem nechovat dobře, když nás to nic nestojí a ještě tak prezentujeme naši povahu? Neberme ty, které máme rádi, jako samozřejmost. Važme si svých blízkých a pokusme se přijímat omluvy, když se něco nepovede, jednou třeba vy budete prosit o odpuštění.

PATCHWORKOVÉ KRASLICE

Děti z naší školní družiny vyráběly v dubnu v radvanické knihovně zajímavé kraslice. Připravili jsme si předem 36 čtverečků látek na každé polystyrénové vajíčko. Práce s množstvím špendlíčků byla namáhavá, zejména druháky z toho bolely palečky. Paní knihovnice jim ovšem při práci zajímavě vyprávěly o velikonočních tradicích. Po vydařené výtvarné dílně jsme se ujistili o tom, že známe novou techniku, kterou můžeme naučit i maminky.

L.M.

HRABYŇ

Moje maminka se tento měsíc léčí v rehabilitačním ústavu na Hrabyni.

Ve středu jsme měli ve škole volno, tak jsme se tam vydali s rodinou na výlet. Potkali jsme se s maminkou před budovou a vydali se na dlouhou procházku.

Vzali jsme si také koloběžky, tak jsme došli až k památníku ostravské operace. Mají tam tanky a děla. Koupili jsme si limonády a pak jsme se vrátili domů.

PANDA

POPIS UMIĚLECKÉHO DÍLA

K popisu jsem si vybrala sochu Čtenářky, jejímž autorem je Karel Vašut. Mnoho lidí o jejím umístění právě zde či o její existenci samotné neví, a to je důvodem mého výběru.

Socha Čtenářky stojí vedle Kulturního domu v Ostravě – Radvanicích. Je vyrobena z hořického pískovce. Má zřejmě dlouhé, ale sepnuté vlasy, je oděná v sukni dosahující po kotníky, horní část těla má nahou. Jedná se o poloakt. V rukou drží knihu, jež opírá o své pravé stehno. Nejzajímavější je její pohled, který nesměruje ke knize, nýbrž do okolí za jejím levým bokem. Tímto docházím k domněnce o nezajímavosti obsahu knihy či Čtenářčino přemýšlení nad nepochopeným dějem. Ve tváři však neklade odpor, který míváme, když musíme přečíst text znovu, a tak docházím k nové domněnce – na někoho čeká. Svůj čas si chce zkrátit čtením, ale kniha se nestává hlavním motivem jejího příběhu.

Jak jsem již zmiňovala, jedná se pouze o domněnky a situace je smyšlená. Doopravdy nevím, co bylo záměrem autora. Socha na ostatní působí jako pouhá výplň prázdného prostoru, na mě přesně naopak. Postupem času jsem si k ní vybudovala jistý cit a zvykla si na její přítomnost zaplňující opar prázdna tvořen irelevantními objekty v její blízkosti.

Tomanová

Další limeriky devát'áků....

Jeden poutník v Oáze,
prodával věci draze,
když přišel člověk,
měl celkem vysoký věk,
řekl: „Bože, to je ten poutník v Oáze! “
Jedna paní z Poličky
měla v tváři dolíčky.
Neboť velmi pilná byla

a vrásky si vyhladila
prádelními kolíčky z Poličky.

Jdu dneska odpoledne na Bazaly,
podporovat kluky z Ostravy.

My jsme chuligáni,
Porazíme Spart'any.

My fanatici nedáme dopustit na Bazaly.

BARBIE PARTY

V Karolině se konala Barbie Party. Vydaly jsme se tam samy dvě, protože sestra byla zrovna ve škole v přírodě. Měli tam připravené různé soutěže, třeba zdobení muffinů nebo oblékání panenek. Pak tam připravili i auto

Barbie a dojeli jsme s ním po určité trase. Prohlédli jsme si sbírku Barbín a zatancovali jsme si podle animáků tanečky.

Když jsme nasbíraly všechny razítka, tak jsme byly zařazeny do losování. Sice jsem panenku nevyhrála, ale den jsem si superně užila.

KIKI

TURISTÁK

Už od školky navštěvuji turistický oddíl „Dráčata“ v Michálkovicích. Jako vedoucí tam pracuje můj starší brácha Kristián. Jezdím s nimi na výlety na chatu a už se těším na tábor. Někdy hrajeme hry v lese. Mám v turistáku moc rád hry. Všichni jsme tam kamarádi. Do oddílu chodím moc rád.

VIKI

Ufo, ufo, ufo Jiří Žáček

Ufo, ufo, ufo
přiletěli k Mimoni,
snesli se k nám na zahradu
pod velikou jabloní.

Je to vážně k nevíře –
vyskákali z talíře
a hned se mě vyptávali,
co jsem vlastně za zvíře.

Já jsem člověk, živý tvor,
přednáším jak profesor,
nejmoudřejší ze všech tvorů,
vládce země, vod i hor...

Řehtali se velice:
Jste jen pyšné opice!

Máme pro vás připravenou
rezervaci v Africe!

Světovláda člověčí
zeměkouli nesvědčí,
experiment Člověk končí,
ohrožoval bezpečí!

A mě hrůzou polil pot,
vždyť jsem člověk a ne skot...
A v tom začal zvonit budík,
což mi prvně přišlo vhod.

Jdu se projít k potoku,
pes mi běží po boku...
Přestaň strašit lidi ve snu,
zatracený Hitchcocku!

Tato básnička měla na recitační soutěži veliký úspěch.

ZÁVODY V BRNĚ

Můj tatínek již několik let jezdí závody na motorce. Agentura jim zajistí okruh, na kterém mohou závodit mezi přáteli.

Často s maminkou jezdíme tatínkovi fandit a přitom si užijeme výletu s přáteli. V dubnu začala sezóna, tak jsme se vydali do Brna. Jeli jsme s rodiči autem a náš známý vezl v dodávce tažkovu motorku Yamaha R6. Spali jsme v hotelu nedaleko dráhy. V tombole jsme vyhráli batoh plný dobrot. První den proběhly povinné jízdy. Druhý den po jízdách byl zahájen závod. Tatínek dojel na sedmém místě, byli jsme na něho pyšní. Další víkend se otevíral nový motopark v Ostravě, byli jsme se tam také podívat. Na tammím okruhu nám kaskadéři předváděli své kousky.

RENESME

TENIS

Hraji tenis už čtvrtý rok a před měsícem začala nová sezóna družstev. Já hraji za TK Slavia Orlová již druhým rokem. Na konci sezóny dostaneme vždycky výborné pohoštění z Mc Donaldu. Hrajeme za Moravskoslezský kraj soutěže s různými městy. Soutěžila jsem již třeba v Třinci nebo Vsetíně, ale nejraději hraji na domácí půdě. Zatím se mi daří, pořád se zlepšuji. Tenis mě moc baví.

TENISTKA

Starší žáci v hodinách češtiny probírali literární útvar limeriky, který je známý už od středověku. Proslavil je zejména autor více než dvou stovek ilustrovaných limeriků Edward Lear. Napsal roku 1846 „Velkou knihou nesmyslů“. Žáci se pokoušeli také nesmyslné rýmy vytvářet:

Strašní provokatéři ze Strážnice,

šli do zoo koupit si lvice.

Teď shánějí lva,

který dělá "Uaaaaaaaaaaaaaaaaa!"

A hazardéři se raději odstěhovali ze Strážnice.

Jeden mladý kluk z Ostravy,

vydal se hned po ránu vlakem do Prahy.

Byl to Baníkovec jak hrom,

vlak se zasekl o strom.

A tak na Baníček se díval z Ostravy.

VALAŠSKÁ BYSTRICE

Třídenní výlet naplánovala maminka, protože tam před rokem už byla a moc se jí tam líbilo. V pátek jsme vyjeli a ubytovali se v dřevěné chatě. Vybalovali jsme si věci a odpoledne jsme si prohlédli velikou zahradu. Bylo nás celkem 12 i s tetou z Německa. Pan správce nás vpozdvečer pustil do dančí obory a my jsme hledali dančí paroží. Našli jsme jeden pár lopat a jeden pár růžků. Večer maminka s tetou Denisou grilovaly maso, párky a tousty. My děti jsme běhaly po zahradě a jezdily na dětské lanovce. Mají tam i dlouhou klouzačku, které jsme říkali tobogán. Druhý den přšelo, ale naštěstí se počasí brzy vyjasnilo. Pak jsme zase řádili venku a přišel za námi strejda Stáňa. Navrhl nám, že se můžeme proběhnout. Běželi jsme až ke třetí hájovně přes les. Seběhli jsme dolů se najíst a kolem desáté jsme vyšli na vycházku. Vedla kolem přehrady a splavu. Obědvali jsme v restauraci, která připomínala dřevěný zámek. Tam si každý vybral oběd a pak jsme si zahráli stolní fotbal. Doma jsme si připravili hru s hledáním bonbónů. Bylo jich celkem 11 a hledali jsme po zahradě i u lesa. Když jsme všechno našli, tak jsme začali hrát kuželky. Vyhrával nejčastěji strejda Stanley a strejda Pěťa. Sobotní večer jsme také grilovali. Tentokrát jsme koupili maso na špejli. Ráno jsme se sbalili a pak zase běhali po zahradě.

Tento výlet jsme si moc užili a už jsme si domluvili, že tam budeme trávit s přáteli i Silvestra.

MODROOČKO

FOTOGRAFIE ZE ŠVP A DOPRAVNÍ SOUTĚŽE

VOLEJBAL

V pátek 12. 4. 2019 jsme se zúčastnili v prostorách tělocvičen ZŠ Šenov **dětského volejbalového dopoledne**. Na šesti minikurtech probíhaly turnaje různých věkových kategorií. Děti se opět sešly a řídily se heslem „Výsledek je až na nějakém desátém místě“. Důležité bylo se sejít, popovídat si a zahrát si minivolejbal. Akce se nesla ve sportovním a přátelském duchu a v tomto školním roce se setkáme ještě v červnu na závěrečném turnaji. Sportu zdar!

Mgr. Radmila Sulková

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ

V úterý 30.4.2019 se čtyři žáci V.B zúčastnili Oblastního kola dopravní soutěže v ZŠ Alberta Kučery v Ostravě - Hrabůvce. Přípravovali se opravdu s velkým odhodláním a snahou. Tato soutěž není vůbec jednoduchá a lehká. Zahrnuje několik disciplín: znalost pravidel silničního provozu, znalost první pomoci, jízdu zručnosti, jízdu na dopravním hřišti podle pravidel silničního provozu a práci s mapou. Dovednosti a znalosti žáků nemohou být jednostranně zaměřeny, ale musí být všestranné a zasahují do různých oblastí. Žáci se snažili a vyplatilo se to! Získali v celkovém hodnocení 1. místo a postoupili do okresního kola této soutěže. Toto kolo proběhlo v pátek 10. 5. 2019 opět v Základní škole Alberta Kučery. Zde byla konkurence opravdu značná a žáci odvedli skvělou práci a

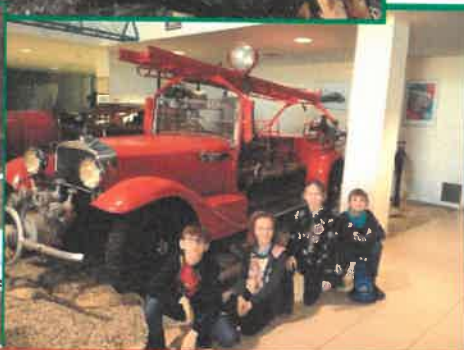
umístili se na krásném druhém místě! A kdo že byli ti úžasní žáci? Sára Bergerová, Nikola Bačáková, Sebastian Tyrála a Ondřej Vylegala. Velice dětem děkujeme za reprezentaci školy!

Mgr. Radmila Sulková

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Třídy V. A a V. B jely ze školy v přírodě také na výlet do muzea v Kopřivnici. V technickém muzeu děti obdivoval automobily značky Tatra a také první automobil vyrobený v Česku "Prezident". Součástí muzea je výstava o jednom z našich nejúspěšnějších českých sportovců Emilu Zátopkovi a jeho ženě Daně. Výlet se moc líbil a všichni jsme si to užili.

ONDŘEJ

VELIKONOČNÍ DÍLNIČKY

16. 04. 2019 se sešli žáci odloučeného pracoviště na Trnkovecké ulici, aby si společně připomněli svátky jara a vyrobili si různé ozdoby s jarní tematikou. Děti byly rozděleny do skupin a postupně procházeli jednotlivými stanovišti, která připravili pedagogové a žáci osmého ročníku. Celé dopoledne vládla pracovní nálada a touha vyrobit si velikonoční ozdobu (zajíčka, vajíčka atd.) a tu si pak odnést domů. Děkujeme pedagogům z mateřské školy z budovy na ulici Trnkovecká, že se se svými dětmi nadšeně zapojili do práce. Na závěr pak nejstarší žáci uklidili celý sál.

Jana Naarová

Foto Lucie Šínová

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

Jednou o víkendu jsem jela na dětské rybářské závody. Sešli jsme se ráno v sedm u rybníku Bučina a přihlásili jsme se tam. Účastnilo se tam 24 rybářů, přijel i můj oblíbený učitel, který se jmenuje Valentin Rybář a je to rybář. Měla jsem se účastnit výletu s redaktory, protože jsem měla nejvíce článků do školního časopisu. Už jsem měla i zaplaceno. Rozhodla jsem se ovšem pro závody a teď jsem z toho moc šťastná. Rybolov se mi totiž moc dařil.

V průběhu dvou hodin se mi podařilo chytit 1585 gramů rybiček. Řeknu vám, že to není vůbec snadné sedět u vody dvě hodiny a držet v ruce prut, kterému se říká bič. Se svými úlovky jsem vyhrála pohár a medaili za 1. místo. Předával mi ho pan učitel z rybářů. A byl na mne pyšný. Příští víkend mě čekají další závody. Už se těším.

V průběhu dvou hodin se mi podařilo chytit 1585 gramů rybiček. Řeknu vám, že to není vůbec snadné sedět u vody dvě hodiny a držet v ruce prut, kterému se říká bič. Se svými úlovky jsem vyhrála pohár a medaili za 1. místo. Předával mi ho pan učitel z rybářů. A byl na mne pyšný. Příští víkend mě čekají další závody. Už se těším.

RYBÁŘKA

V květnu jsem se účastnil svých druhých rybářských závodů na Dolní Bučině. Od první třídy navštěvuji každý týden ve čtvrtek rybářský kroužek. Vedl ho Mírek a teď je trenérem i můj tatínek. Přes zimu jsme se scházeli u rybníka, ale byli jsme

schovaní v boudě. Teď už každý čtvrtek lovíme na biče. Už jsem chytil i středního candáta. Rybaření mě baví úplně nejvíc. Na rybářských závodech na Brušperku jsem ve své kategorii vyhrál druhé místo. Odnosl jsem si za to

MIMOŇ

Limeriky devátáků...

Jeden mladý kluk z Ostravy,
vydal se hned po ránu vlakem do Prahy.
Byl to Baníkovec jak hrom,
vlak se zasekl o strom.
A tak na Baníček se díval z Ostravy.

TRENDUM

Již druhým rokem navštěvují naše školní družiny zahraniční studenti z projektu "Trendum", který pomáhá mladým lidem vnést pozitivní změny do jejich životů. Každý týden se naši žáci těší na Leonie z Německa a Valentina z Francie, se kterými se velmi rychle spřátelili. Studenti se zapojují do všech aktivit, hrají hry, tvoří a sportují společně s dětmi. Velkým přínosem pro obě strany je jazykový, ale i kulturní rozvoj.

Doufáme, že tato spolupráce bude pokračovat i v budoucnu. **Barbora Vylegalová**

Do Ostravy jsme přijeli jako evropští dobrovolníci v září 2018. Část našeho projektu je dobrovolnická práce v radvanické škole.

Na jedné straně navštěvujeme Anglický klub, a kromě toho rádi pracujeme ve školní družině. Z naší práce s dětmi v Radvanicích i v Baovicích máme vážně radost. Hovoříme a hrajeme si s nimi a také se snažíme předat jim trošku informací z angličtiny, němčiny či francouzštiny. Také vytváříme origami.

Navíc v Radvanicích připravujeme již druhé školní divadelní představení s paní vychovatelkou Lenkou Mladěnkovou a s dětmi z dramatického kroužku- jsme herci i muzikanti. Díky učitelům a dětem můžeme zlepšovat svou úroveň češtiny. Jsme

opravdu vděční Radvanické škole a Trendu, že nám dali šanci a příležitost účastnit se takovéto spolupráce.

Valentin Angevin - Francie,
Leonie Becker - Německo

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Ve škole v přírodě jsem byl letos podruhé. Jeli jsme do Beskyd na hotel Petr Bezruč. Já jsem tam měl i velikou sestru, šestáčku Kačku. Viděli jsme se ale jen v jídelně. Letos se mi moc líbilo bubnování s panem Zbyňkem. Každý jsme měli svůj buben a mohli jsme si vybrat i další nástroje. Bubnovali jsme známé české písně.

PIZZA

Já jsem jezdil už do školky v přírodě, byl jsem asi počtvrté. Na hotelu Bezruč mají superní bazén. Plavali jsme tam celkem pětkrát. Moc se mi líbila sportovní olympiáda, dařilo se mi třeba kutálení míče. Soutěžili jsme i se čtvrtáky. Výlet na Pustevny jsem si moc užil, na Radegastu jsem se už kdysi fotil s maminkou. Pod Radhoštěm jsme se stavili také do restaurace a obchůdku, kde jsme si kupovali mlsoty a suvenýry.

MIMONĚ

Letos jsem byla poprvé ve škole v přírodě. Ještě se mi každý večer stýskalo po rodině.

Ale užila jsem si i krásné zážitky. Moc se mi líbil výlet do Kamenného světa. Nejvíce se mi tam líbil velký fialový krystal a obdivovali jsme také drobné kamínky a náhrdelníky. Legrační byly i zdobená víka na láhev. Naše paní vychovatelka Deniska pro nás připravovala hry, bavila mne škola pro psy. U té jsme se nasmáli.

VÝTVARNICE

Byl jsem ve škole v přírodě už po šesté. Nejvíce se mi tam líbil bazén, plavu rád a dobře. Nadchlo mne také bubnování a výlet na Pustevny.

MATĚJ

Jezdil jsem i se školkou, byl jsem celkem šestkrát ve škole v přírodě. Také se mi moc líbil bazén a bubnování. Vyububnovávali jsme nejen melodie, ale také zvuky zvířat. Třeba se nám povedlo vyububnovat medvěda nebo vlka. Na výletě na Pustevny nás bolely nohy, ale moc se nám tam líbilo. Jen na Pustevnách a v den odjezdu jsme si užili sněhu, ale jinak nám počasí přálo. Skoro každý den jsme byli venku.

MATY

OZDRAVNÝ POBYT

Naše škola se zúčastnila ozdravného pobytu financovaného z účelového neinvestičního příspěvku z Fondu pro děti ohrožené znečištěním ovzduší SMO – usnesením rady města č. 09981/RM1418/134 ve výši 1.155.000,- Kč. Žáci jeli ve dvou termínech na Hotel Petr Bezruč do Malenovic.

Dopoledne se učili a odpoledne chodili na vycházky do okolí. Žáci navštívili výrobnu svíček v Rožnově pod Radhoštěm, jeli na Pustevny, vyšlapali na Jurkovičovu rozhlednu, absolvovali animační program, sportovní olympiádu, někteří dobyli Lysou horu a zúčastnili se mnoha dalších aktivit.

Bylo to super a všichni si to moc užili.

Martina Linhartová

PROSLOV NA ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU- slohovky devátáků...

1. Vážená paní ředitelko, vážení učitelé, milí spolužáci a všichni přítomní. Dovolte mi, prosím, abych vás přivítala na závěr tohoto školního roku, který my devátáci strávíme všichni naposledy společně.

Pro všechny z vás je tento den jen dalším z mnoha, ale pro nás devátáky je dnešek velmi vyjimečný. Letos poprvé máme i zvláštní pocity, kdy nás nečeká jen nadšení z přicházejících prázdnin. Uvědomujeme si, že nám končí celá etapa našeho dětského života. A vstupujeme do další etapy, která bude jistě pro každého z nás těžší a složitější. Odchodem z této školy nám totiž končí naše dětské hrátky. Budeme se muset více učit, protože úkoly, které budou před námi, budou náročnější.

Je to již devět let, co jsme poprvé překročili práh této školy. Provázela nás nervozita, strach, ale i zvědavost a těšení na nové zážitky s kamarády. Musím se vám přiznat, že si moc nevybavuji své začátky v první třídě. Ale jsem si naprosto jistá, že jsem byla malá vystrašená holčička, která byla ovšem celá natěšená na nové spolužáky.

Jak jsme proplouvali prvním stupněm, tak se nahromadily skvělé zážitky. Pak několik našich spolužáků bohužel odešlo na jiné školy, ale noví zase přišli. Čím starší jsme byli, tím více jsme si stáli za svým názorem a více věcí se nám nelíbilo. A také jsme občas vykřikli něco, čeho jsme později litovali. Ode dneška budeme na naši základní školu už jen vzpomínat. Budeme si vybavovat naše společné výlety, dobrodružství i skvělé zážitky. Bohužel ale nic není bez chyby, a tak si určitě vzpomeneme i na naše nepříjemnosti. Ale věřím, že jak půjde čas, tak se nad tím všichni jen zasmějeme. A samozřejmě, že si vzpomeneme i na vás, vážení učitelé, na to, jak jste nám dávali zabrat s testy a domácími úkoly. A párkrát jsme měli pocit, že všechno, co po nás chcete, je nad naše síly. Mnohdy jsme leckterou práci považovali za zbytečná trápení.

Teď si uvědomuji, že jste to s námi vlastně mysleli dobře. Všechno jste dělali, abychom byli připraveni do dalšího života a také na střední školu. A přesně proto bych vám všem chtěla dnes poděkovat, že jste na nás byli přísní a že jste nad námi nezlomili hůl. Doufáme, že na nás budete myslet hlavně v dobrém, a že pro vás nebudeme jen matná vzpomínka. Jednou se s vámi totiž určitě sejdem a společně se všemu zasmějeme. A proto vám neříkám sbohem, ale nashledanou.

2. Vážení učitelé!

Den 30. červen je pro všechny žáky významný. Je konec školy a začátek prázdnin. Pro nás to je poslední den, kdy projdeme dveřmi této školy a kdy naposled usedneme do těchto lavic.

Je to jen chvilka, kdy jsme poprvé usedli do lavic v první třídě. Začali se učit abecedu, číst, psát a počítat. Ve čtvrté třídě jsme se setkali s paní učitelkou Wimmerovou. Ta nám ukázala, že i škola může být zábava. Vždy brala školu jako učení hrou podle Komenského. Jednoho

dne jsme se ocitli už na druhém stupni v šesté třídě, kde jsme potkali naši třídní učitelku paní Aulehlovou. Ta už od pohledu působila sympaticky a mile. V dalších dnech jsme poznali nové učitele, kteří nás učili různé předměty, kteří nás nabili novými vědomostmi.

Dalším významným učitelem pro nás vždy byla paní učitelka Kaniová. Ta nás učila celý druhý stupeň češtinu. Byla na nás tvrdá, ale myslela to vždy dobře. Z češtiny nás toho naučila hodně a díky ní jsme taky zvládli přijímací testy na střední školu.

Samozřejmě všichni učitelé mají také zásluhu na našich vědomostech. Sice jsme nevystřídali všechny učitele školy, ale aspoň jsme je mohli poznat a vzpomínat i na ně.

No a nejdůležitější osoba této školy byla vždy paní ředitelka Hana Ostřanská. Přetrpěla s námi i všechny naše průsery a úlety v chování. Tímto chci poděkovat celému učitelskému sboru, paní ředitelce a také jídelně za dobré obědy.

3. Drazí učitelé, vážená paní ředitelko, milí spolužáci.

Dnes je to poslední den mého studia na této báječné škole a rád bych se u této příležitosti ohlédl za minulými roky a poděkoval za přísnost a zároveň obětavost všech učitelů, kteří mě svým vedením přiměli k tomu, že jsem úspěšně složil přijímací zkoušku na střední školu, kterou jsem si vybral.

Roky strávené na této škole, ale i na jejím odloučeném pracovišti v Ostravě-Bartovicích pro mě byly celkem bezstarostné, i když je pravdou, že na druhém stupni přibýly i perné chvíle, zejména v českém jazyce a matematice. Na škole jsem našel i pár opravdových přátel a myslím, že jsme se časem všichni scelili a dokázali v případě potřeby táhnout za jeden provaz.

Nemohu opomenout zmínit také fakt, že jsme dostali báječnou třídní učitelku paní Aulehlovou, která se nám vždy snažila vyjít vstříc, měla pro nás nekonečné pochopení a byla členem našeho kolektivu. Dále bych zmínil také učitelky hlavních předmětů, paní učitelku Kaniovou a Černohlávkovou, které byly neúprosné ve svém snažení nás něco naučit, což se jim ve výsledku i povedlo. Poté bych rád vzpomněl na pana učitele Stavinohu, coby nejpřísnějšího učitele, který dokázal být i velmi přátelský. Jeho nástupce pan učitel Karnůfek, ač nás měl na tělocvik velmi krátce, si nás ihned získal svým humorným přístupem. Velký dík rovněž patří paní učitelce Prašivkové za ochotu procvičovat s námi matematiku v období příprav na přijímací zkoušky, paní učitelce Matalové, díky které jsme se zdokonalili v anglickém jazyce a obstojně se i domluvíme a také paní ředitelce za spoustu ředitelského volna a přátelský přístup.

Na roky strávené v této škole budu vzpomínat velmi rád a ještě jednou bych chtěl poděkovat celému pedagogickému sboru za trpělivost a snahu vytvořit nám ty nejlepší možné podmínky ke studiu.